

Bû Yi Sevda

— günahii · 09 Ocak 2015

aşkın sırrına sefasına talip olanlar değil cefasına amin diyenler erer.

Apansız fethetti muhkem kalemi Tarifin tasvirin ardı bu sevdâ Susturdu lisânı kırdı kalemi İffetti namûsdu
ardı bu sevdâ Dünyevi hevesler aşılmaz dağdı Rahmet bulutundan lütufla yağdı Bir gün batımında sadrım a
ağdı Nefisten alınan sârdı bu sevdâ Mihneti nimetle sardı bu sevdâ Dünya dediğimiz köhne
meyhâne Eylerken kendine deli divane Lütuf-kâr'm kıldı şem'e pervâne Keremi kül eden hârdı bu
sevdâ Ehl-i kal olana hardı bu sevdâ Ömür takviminde eksilirken gün Gözlere yağ dolar
gönüle hüznün Meçhule yürürken gamlı ve üzgün Susuz sahralarda pardı bu sevdâ Mevsim-i şitâda pardı
bu sevdâ Beden demlenirken bir damla suda Ecel göz kırpmadan bekler pusuda Çile hazzdır derdi ile
mesûda Kâhi ateş kâhi dardı bu sevdâ Bîkese garibe dârdı bu sevdâ Sönmedikçe kalbde ümid ışığı Ayaz
vurmaz ateş yakmaz âşığı Yılların bahşidir ten kırışığı Dil-i a'mâyâ târdı bu sevdâ Sıdk ile çalınan târdı bu
sevdâ İç çeken sîneye bin ok saplanır Her geçen saniye gün hesaplanır Cemâl-i yâr ile âlem
kaplanır Noksânı setreden zardı bu sevdâ Ağittı figandı zârdı bu sevdâ Gurbet içre gurbet hasretim
sıla Eşk-i çeşmim akar vermez fâsıla Bir gün rücû eder herşey asıla Gülistan saklayan nârdı bu sevdâ Sabır
ağacında nardı bu sevdâ Ârifler hikmetle eyler temâşâ Sadakat burcunda yer yok telâşa Adım yazılmasın
bir kara taşâ Mestâne olduğum şârdı bu sevdâ Gedâ-ı miskine şardı bu sevdâ Gayrı dar geliyor bu koca
şehir Visâli ukbâya olsa da tehir Vuslat gelinine biçilmez mehir Muhabbet bağında bârdı bu
sevdâ Düğündü halaydı bardı bu sevdâ Söküp çadırları göçümü derdim Ne varsa heybemde yağmaya
verdim Gönül dergâhına yokluğu serdim Meç vurup göğsümü yardı bu sevdâ Zahirî nazarda yardı bu
sevdâ Gün akşam oluyor vakit ikindi Velvelem ağıtım sükûta sindi Sîmâsız bir resim derüne indi Vehimler
yurdunda kârdı bu sevdâ Zehirî bal ile kardı bu sevdâ El uzattı himmet denen kuleden Sultanlıktan öte
canı kul eden Günahiyi geçmez akçe pul eden Ezeli ervâhta vardı bu sevdâ Menzili a'lâyâ vardı bu
sevdâ Ahmet İslamoğlu

ar: utanma, mahcubiyet, hayâ ar: ardı: ötesibâr: yük, ağırlık, meyva bar: Anadolu'nun doğu ve kuzey
bölgesinde, en çok Artvin ve Erzurum yörelerinde el ele tutuşularak oynanan, ağır ritimli bir halk
oyunu: par: çeşme par: gül bahçesi par: alev şâr: -şehir, belde, kent şâr: ödül şâr: gönüldar: -
Darağacı dar: ev, yer, mekan, konak zâr: inleme, ağlama âzar: . İnce perde veya örtü. târ: karanlık tar: Doğu
Anadolu ile Azerbaycan'da çalınan bir çalgı türü. var: mevcut var: vardı: ulaştı, kavuştunar: sarı sert bir
kabukla örtülü, içinde çok sayıda kırmızımtırak, sulu taneler bulunduran yuvarlak yemişi. nâr: ateş har:
Hor, hakir, âdi. Aşağı. hâr: kor, ateş şâr: İntikam, öç. sar: sardı: sarmaladı, kapladıkâr: Fayda, menfaat. -Bir
işten, alış-verişten, bir faaliyetten elde edilen kazanç. kar: kardı: karıştırdı, yoğurduyar: yardı: dildi
parçaladıyar: uçurum